Republika Hrvatska
Općinski sud u Virovitici
Virovitica, Tomaša Masaryka 8

Poslovni broj: Pn-77/2025-35

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Virovitici po sucu Arsenu Vaneku, u pravnoj stvari tužitelja 1. Gorana Dejanovića, OIB: 32122783034, Miroslava Krleže 140, Bjelovar, 2. Jovanke Mirosavljević, OIB: 35695575389, Naselje kralja Petra Krešimira IV. 27, Bjelovar, oboje zastupani po punomoćniku odvjetniku Daliboru Diviću iz Bjelovara, protiv tuženika Lovačko društvo „LOVAC“ Bjelovar; OIB:98999260334, Gornje Plavnice 139a, Bjelovar, zastupane po punomoćniku Hrvoju Čačiću odvjetniku iz Bjelovara, radi naknade štete, nakon zaključene glavne javne rasprave 26. listopada 2026. u nazočnosti punomoćnika tužitelja i zamjenika punomoćnika tuženika, temeljem čl. 335. st 4., Zakona o parničnom postupku (NN 53/91-114/22 dalje ZPP-a), 28. listopada 2026. objavio je i

p r e s u d i o j e

I. Tuženik Lovačko društvo „LOVAC“ Bjelovar; OIB:98999260334, Gornje Plavnice 139a, Bjelovar dužan je isplatiti I.- tužitelju GORANU DEJANOVIĆ, OIB: 32122783034, Miroslava Krleže 140, na ime naknade štete, iznos od 46,13 eura sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine (Referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke.), tekućom od dana 28.listopada 2026. pa do isplate, u roku od 15 dana.

II. Odbija se tužbeni zahtjev u dijelu gdje se nalaže tuženiku Lovačko društvo „LOVAC“ Bjelovar; OIB:98999260334, Gornje Plavnice 139a, Bjelovar da tužitelju GORANU DEJANOVIĆ OIB: 32122783034, Miroslava Krleže 140 na ime naknade štete isplati iznos koji predstavlja razliku od zatraženog (263,46 Eur-a) do dosuđenog iznosa od 46,13 Eur-a odnosno za iznos od 217,33 Eur-a sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom na navedeni iznos od 01.02.,2024 do isplate, kao i u dijelu gdje se potražuje isplate zakonske zatezne kamate tekuće na dosuđeni iznos od 46,13 Eur-a od 01.02.2024 do 27.listopada 2026 kao ne osnovan.

III. Tuženik Lovačko društvo „LOVAC“ Bjelovar; OIB:98999260334, Gornje Plavnice 139a, Bjelovar dužan je isplatiti II.- tužiteljici JOVANKI MIROSAVLJEVIĆ, OIB: 35695575389, Naselje kralja Petra Krešimira IV. 27, Bjelovar, na ime naknade štete, iznos od 46,13 eura sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine (Referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke.), tekućom od dana 28.listopada 2026. pa do isplate, u roku od 15 dana.

IV. Odbija se tužbeni zahtjev u dijelu gdje se nalaže tuženiku Lovačko društvo „LOVAC“ Bjelovar; OIB:98999260334, Gornje Plavnice 139a, Bjelovar da II.- tužiteljici JOVANKI MIROSAVLJEVIĆ, OIB: 35695575389, Naselje kralja Petra Krešimira IV. 27, Bjelovar, na ime naknade štete isplati zakonsku zateznu kamatu tekuću na iznos od 46,13 eur-a od 01.02.2024 do 27. listopada 2026.

V. Tuženik Lovačko društvo „LOVAC“ Bjelovar; OIB:98999260334, Gornje Plavnice 139a, Bjelovar dužan je isplatiti tužitelju GORANU DEJANOVIĆ, OIB: 32122783034, Miroslava Krleže 140 na ime naknade štete iznos od 641,71 Eur-a sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine (Referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke.), tekućom od dana 28.listopada 2026 pa do isplate, u roku od 15 dana., kao i da isplati tužitelju JOVANKI MIROSAVLJEVIĆ, OIB: 35695575389, Naselje kralja Petra Krešimira IV. 27, Bjelovar, iznos od 40,85 Eur-a sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine (Referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke.), tekućom od dana 28.listopada 2026 pa do isplate, u roku od 15 dana.

VI. Odbija se tužbeni zahtjev u dijelu gdje se nalaže tuženiku Lovačko društvo „LOVAC“ Bjelovar; OIB:98999260334, Gornje Plavnice 139a, Bjelovar da tužitelju GORANU DEJANOVIĆ OIB: 32122783034, Miroslava Krleže 140 isplati zakonsku zateznu kamatu tekuću na dosuđeni iznos od 641,71 Eur-a od 01.02.2024 do 27.listopada 2026 kao i da II.- tužiteljici JOVANKI MIROSAVLJEVIĆ, OIB: 35695575389, Naselje kralja Petra Krešimira IV. 27, Bjelovar, isplati zakonsku zateznu kamatu tekuću na dosuđen iznos od 40,85 eur-a od 01.02.2024 do 27. listopada 2026. kao ne osnovan .

VII. Odbija se tužbeni zahtjev u dijelu sporedne tražbine koja se odnosi na zakonsku zateznu kamatu a koja se potražuje na utuženu glavnicu kao i parnični trošak po stopi koja se određuje prema čl. 29. ZOO-a, za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta, za tri postotnih poena kao ne osnovan.

VIII. Tuženik je dužan tužiteljima nadoknaditi prouzročene parnične troškove u iznosu od 1.998,92 Eur-a zajedno sa zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine (Referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke.), tekućom od dana donošenja prvostupanjske presude (28.listopada 2026) do konačne isplate, u roku od 15 dana.

IX. U razlici od zatraženog (3.579,26 Eur-a) do dosuđenog iznosa od 1.998,92 Eur-a sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na isti od dana donošenja ove presude do isplate zahtjev za naknadu troška tužitelja odbija se kao ne osnovan.

X. Odbija se zahtjev za naknadu troška punomoćnika I i II tužitelja odvjetnika Dalibora Divića iz Bjelovara OIB 71717896507, A. K. Miošića 22, 43 000 Bjelovar kojim bi se obvezalo Republika Hrvatsku OIB 52634238587 da mu naknadi trošak u iznosu od 166,60 Eur-a kao ne osnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj je kod Općinskog suda u Bjelovaru u predmetu navedenog suda Pn-66/2025 dana 09.06.2025 podnošenjem tužbe pokrenuo parnični postupak radi naknade štete, a koji predmet je Odlukom predsjednika Žs Bjelovar kao predsjednika zajednički neposredno višeg suda posl broj 31 Su-291/2025-2 od 12.rujna 2025 dostavljen u rješavanje ovome sudu o kojoj činjenici su stranke postupka izvještene dopisom ovog suda Pn-77/2025-5 od 8.listopada 2025 (49). Podnesena tužba sudu sa postavljenim tužbenim zahtjevom odnosi se na ostvarenja prava na naknadu štete koju su I i II tužitelji kao vlasnici odnosno suvlasnici nekretnina (upisanih u zk.ul.br. 6996 k.o, Bjelovar i 6704 k.o. Bjelovar) odnosno I tužitelj Dejanović kao zakupoprimac nekretnina (upisane u zk.ul.br. 1047 k.o, Nove Plavnice-Hrgovljani, ugovor o zakupu prileži na listu 22 spisa R1-123/23 Os Bjelovar koji je po dokaznom prijedlogu tužitelja od strane ovog suda pribavljen i priklopljen na ovosudni predmet) pretrpjeli na svojim usjevima kukuruza od strane divljači koja se nalazi i obitava na području lovišta kojim gospodari tuženik.

2. U činjeničnim navodima tužbe na kojima se temelji osnovanost postavljenog tužbenog zahtjeva radi naknade štete po tužiteljima se ističe slijedeće cit:
"I.-Tužitelji su suvlasnici svaki u ½ nekretnine upisane u zkulbr. 6696 k.o. 300934 Grad Bjelovar, i to čkbr. 6119 Livada sa 1343 m2, te čkbr. 6123 Livada sa 5410 m2, ukupno

6753 m2, dok je I.-tužitelj samovlasnik nekretnine upisane u zkulbr. 6704 k.o. 300934 Grad Bjelovar, i to čkbr. 6124 Livada Rukavica sa 10076 m2 .Nadalje, I.-tužitelj je temeljem Ugovora o zakupu poljoprivrednog zemljišta od 11.05.2023.g. zakupnik **čkbr. 133. i 137** k.o. 300969 Nove Plavnice – Hrgovljani, upisane u zkulbr. 1047. Općinskog suda u Bjelovaru, zk odjel Bjelovar. Na navedenim česticama tužitelji sade kukuruz.
Dokaz: - pribava i uvid u ovosudni spis R1-123/2023 u kojem postupku je prije podnošenja ove tužbe proveden postupak osiguranja dokaza na navedenim česticama radi štete od divljači na kukuruzu.
- saslušanje stranaka
II.-Krajem mjeseca svibnja 2023.g. na naprijed navedenim česticama nastala je šteta na usjevima i to od divljih svinja koje su izašle iz lovišta koje graniči sa navedenim česticama, a kojim lovištem gospodari tuženik
Tužitelji su 25.05.2023.g. putem emaila obavijestili tuženika o početku nastanka štete na kukuruzima, te još i emailom od dana 02.06.2023.g.
Tuženik je zatim odgovorio I.-tužitelju dopisom od 06.06.2023.g. navodeći da lovačko društvo ne može odgovarati za tu štetu, jer da se čestice tužitelja nalaze u obuhvatu granica vojnog poligona „Lepirac“ a na kojem području da je zabranjeno ustanovljenje lovišta, i da lovačko društvo ne može provoditi mjere iz čl. 77. Zakona o lovstvu.
Tužitelj je na taj dopis odgovorio dana 03.07.2023.g. obrazlažući da se navedena zemlja ne nalazi unutar vojnog poligona, odnosno da su uništeni usjevi izvan granica poligona, te je ujedno predložio tuženiku sklapanje nagodbe na iznos od 1.500,00 eura, no tuženik je odbio mirno rješenje spora. Zbog mogućnosti da tužitelji neće moći kasnije dokazati visinu štete od divljači na njihovim kukuruzima, pred Naslovnim sudom je u predmetu R1-123/2023 proveden postupak osiguranja dokaza, u kojem je putem očevida i nalaza i mišljenja poljoprivrednog vještaka Jelene Fabijanec iz siječnja 2024.g. utvrđena visina štete na kukuruzima od divljih svinja. Na čkbr. 6119 nastala je šteta u iznosu od 92,27 eura, dakle svakome od tužitelja (½) u iznosu **od po 46,13** eura . Na čkbr. 6123 i čkbr. 6624, koje je vještak uzeo kao cjelinu, iako su na prvoj čestici tužitelji suvlasnici u 1/2, a na drugoj je I-tužitelj samovlasnik, nastala je ukupna šteta od 682,56 eura, pa budući da se vještak nije očitovao posebno o šteti za svaku od tih čestica, tužitelji za štetu na tim česticama **solidarno potražuju iznos od 682,56 eura**.
Na čkbr. 133 i čkbr. 137, koje su u zakupu I-tužitelja, nastala je šteta u iznosu od **217,33 eura**. Tužitelji su za obujam i visinu naprijed navedene štete saznali nakon provedenog vještačenja u siječnju 2024.g., pa na naprijed navedene iznose potražuju zakonske zatezne kamate tekuće od 01.02.2024.g. pa do isplate. Dokaz: - nalaz i mišljenje poljoprivrednog vještaka iz siječnja 2024.g. i dopuna nalaza i mišljenja od travnja 2024.g.
- kao pod I.-tužbe
II.- Slijedom naprijed navedenog, tužitelji predlažu da Naslovni sud nakon provedenog dokaznog postupka, donese slijedeću presudu kojom će se usvojiti kao osnovan tužbeni zahtjev koji glasi cit:
"**I.** Tuženik **Lovačko društvo „LOVAC“** Bjelovar; OIB:98999260334, Gornje Plavnice 139a, Bjelovar dužan je isplatiti I.- tužitelju **GORANU DEJANOVIĆ,** OIB: 32122783034, Miroslava Krleže 140, na ime naknade štete, iznos od **263,46 eura** sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje prema čl. 29. ZOO-a, za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta, za tri postotnih poena, tekućom od dana 01.02.2024. pa do isplate, u roku od 15 dana.

II. Tuženik **Lovačko društvo „LOVAC“** Bjelovar; OIB:98999260334, Gornje Plavnice 139a, Bjelovar dužan je isplatiti II.- tužiteljici **JOVANKI MIROSAVLJEVI**Ć, OIB: 35695575389, Naselje kralja Petra Krešimira IV. 27, Bjelovar, na ime naknade štete, iznos od **46,13 eura** sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje prema čl. 29. ZOO-a, za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta, za tri postotnih poena, tekućom od dana 01.02.2024. pa do isplate, u roku od 15 dana.

III. Tuženik **Lovačko društvo „LOVAC“** Bjelovar; OIB:98999260334, Gornje Plavnice 139a, Bjelovar dužan je **solidarno isplatiti tužiteljima GORANU DEJANOVIĆ,** OIB: 32122783034, Miroslava Krleže 140 , i **JOVANKI MIROSAVLJEVI**Ć, OIB: 35695575389, Naselje kralja Petra Krešimira IV. 27, Bjelovar, na ime naknade štete, iznos od **682,56 eura** sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje prema čl. 29. ZOO-a, za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta, za tri postotnih poena, tekućom od dana 01.02.2024. pa do isplate, u roku od 15 dana" sve to uz dosudu troškova ovog parničnog postupka uvećano za troškove koji su tužitelju nastali u postupku izvođenja osiguranja dokaza koji se vodio u predmetu Os Bjelovar R1-123/2023 a prethodio je pokretanju ovog parničnog postupka sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom od dana presuđenja do isplate."

3. Kao dokaze osim predložene pribave predmeta R1-123/2023 te predloženog saslušanja stranaka od materijalnih dokaza priložen je u pisanoj formi izrađen nalaz i mišljenje sudskog vještaka Jelene Fabijanec dip. ing agronomije koje je na okolnost utvrđenja visine opsega nastale štete nastale na usjevima kukuruza I i II tužitelja na točno utvrđenim površinama provedeno u postupku osiguranja dokaza koje je provodio Os Bjelovar u predmetu navedenog suda R1-123/2023, kao i njezino očitovanje na dostavljeni prigovor protustanke (ovdje tuženika) sve priloženo na listu (11-17 spisa).

4. Tužba je sa prilozima rješenjem ovog suda (42) u zakonskom roku od 30 dana računajući isti od dana primitka navedenog rješenja dostavljena na odgovor tuženoj koji se na istu očitovao na način koji sud citira;
"Tuženik ističe prigovor promašene pasivne legitimacije budući da tuženik nije lovoovlaštenik na području gdje se nalaze nekretnine na kojima je provedeno osiguranje dokaza.
Tužitelji niti u tužbi, a niti u postupku osiguranja dokaza, ne navode oznaku lovišta unutar kojeg se nalaze poljoprivredne površine na kojima su navodno pretrpjeli štetu, ne dostavljaju kartu lovišta ili sl., kao ni podatke o lovoovlašteniku u tom lovištu.
Iz nalaza i mišljenja geodetskog vještaka u postupku osiguranja dokaza proizlazi kako se nekretnine na kojima su tužitelji navodno pretrpjeli štetu od divljači ne nalaze u lovištu niti jednog lovoovlaštenika, već u naseljenom mjestu, Gradu Bjelovaru. Naime, sukladno čl. 11. Zakona o lovstvu (NN: 99/18, 32/19 i 32/20); (dalje: ZL) zabranjeno je ustanovljenje lovišta u naseljenom mjestu. Jedinica lokalne samouprave za naseljeno mjesto dužna je izraditi PZD – Program zaštite divljači. Posljedično, jedinica lokalne samouprave za područje PZD-a stječe prava i obveze lovoovlaštenika. Obzirom na izneseno, razvidno je kako lovačka društva općenito, pa tako niti tuženik, nisu lovoovlaštenici na području navodnog nastanka štete. Pa tako pravno relevantnu činjenicu da bi tuženik bio lovoovlaštenik u lovištu gdje se nalaze predmetne

nekretnine, i time pasivnu legitimaciju tuženika, tužitelj ničim ne dokazuje, a niti označava pravnu osnovu po kojoj tuženika smatra odgovornim za navodno nastalu štetu. Teret dokaza pasivne legitimacije tuženika snosi tužitelj, dok negativne činjenice tuženik nije dužan dokazivati. Osim toga, tuženik ima saznanja da upravo I-tužitelj sudjeluje u obavljanju poslova provedbe Programa zaštite divljači na području Grada Bjelovara. Iz dostavljene skice lica mjesta i pisanog nalaza i mišljenja geodeta u predmetu osiguranja dokaza br.R1-123/2023 od 19.studenog 2023.godine jasno proizlazi kako „*Čkbr.6123 i 6124 k.o.Grad Bjelovar imaju svoje ZK površine koje odgovaraju onima na terenu, a nalaze se u sklopu katastarske čestice 1/3 k.o.Bjelovar posjednik Ministarstvo obrane RH, 3207595, Krešimirov trg bb, Zagreb*.“ Sukladno čl.11.st.2.t.7.Zakona o lovstvu zabranjeno je ustanovljenje lovišta na vojnim lokacijama, dakle, definitivno se radi o nekretninama koje se ne nalaze u lovištu niti jednog lovoovlaštenika. Vezano za „*nalaz i mišljenje*“ poljoprivrednog vještaka iz postupka osiguranja dokaza br.R1-123/2023, tuženik ističe kako se u izvanparničnom postupku osiguranja dokaza dokazi „*fiksiraju*“, sve kako bi se kasnije u parničnom postupku mogli utvrditi uzrok i visina štete te druge pravno relevantne činjenice. S tim u vezi, tuženik ističe, baš kao i u postupku osiguranja dokaza, kako na temelju predmetnog nalaza i mišljenja rečeno neće biti moguće. Tužitelji u tužbi ne predlažu provođenje poljoprivrednog vještačenja, niti saslušanje poljoprivrednog vještaka (kao svjedoka), već predlažu uvid u „*nalaz i mišljenje*“ i dopunu istog iz postupka osiguranja dokaza. Tužitelji u tužbi ne navode pravnu osnovu tužbenog zahtjeva, međutim, s obzirom da se radi o postupku naknade štete, sukladno čl.1089.st.2.Zakona o obveznim odnosima „*Visina naknade štete odredjuje se prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke...*“ U „*nalazu i mišljenju*“ i dopuni istog iz postupka osiguranja dokaza provedena je procjena štete prema cijenama u trenutku izrade nalaza, koja zasigurno neće biti ista u trenutku donošenja odluke u ovom postupku, sve imajući u vidu da se radi o robi kojoj cijena varira na gotovo tjednoj bazi. Tuženik također ističe kako se radi o sporu male vrijednosti i tužitelji su već u tužbi bili dužni iznijeti sve činjenice i dokaze na kojima temelje tužbeni zahtjev pa su tužitelji u ovoj fazi postupka prekludirani u iznošenju novih činjenica i/ili dokaza, kako na okolnost pasivne legitimacije tuženika, tako i na okolnost visine štete. Tuženik također ističe prigovore na „*nalaz i mišljenje*“ i dopunu istog iz postupka osiguranja dokaza;

- ne navodi se koji je konkretno kemijski repelent korišten, a niti se utvrđuje jesu li mjere zaštite primjenjene sukladno pravilima (npr.tehničkom listu kemijskog repelenta),
- navodi se „*procjena prinosa od 8 t/ha*“, međutim, pritom se ne navodi iz kojeg izvora crpi navedene podatke o procijenjenom prinosu kukuruza pa se u tom dijelu nalaz i mišljenje ne može ispitati,
- vještak je naveo iznos štete po pojedinim česticama, međutim, ne navodi koju je uzeo jediničnu otkupnu cijenu za kg ili tonu kukuruza i koje vlažnosti zrna pa se niti u tom dijelu nalaz ne može ispitati,
- vještak uopće ne navodi vrstu hibrida kukuruza, niti vlažnost zrna u trenutku očevida, o čemu naravno ovisi i otkupna cijena kukuruza,

Osobito se osporava da bi šteta nastala „*od divljih svinja*“, a na koju okolnost vještak poljoprivredne struke nema stručnih znanja da bi mogao utvrđivati da li su eventualno utvrđeni tragovi životinja prilikom očevida tragovi divljači ili domaćih životinja, ovo tim više jer se radi o području naseljenog mjesta, gdje ima domaćih životinja na slobodnoj ispaši.

Prema dostavljenim fotografijama uz nalaz i mišljenje nije vidljiv niti jedan trag koji bi nedvojbeno upućivao na divljač.

DOKAZ: Službenim putem zatražiti očitovanje od Grada Bjelovara da li je mjesto nastanka štete lovna površina i je li obuhvaćeno Programom zaštite divljači, saslušanje Ivana Hajoša, zakonskog zastupnika tuženika na adresi tuženika, službenim putem zatražiti očitovanje od Grada Bjelovara da li je I-tužitelj sudjelovao ili sudjeluje u obavljanju poslova provedbe Programa zaštite divljači na području Grada Bjelovara", te se predlaže odbiti tužbeni zahtjev uz solidarnu naknadu troškova postupka na teret tužitelja.

5. Očitujući se na dostavljeni mu odgovor na tužbu (51-53) tužitelj sa priloženom dokazima (54-56) osporava osnovanost istaknutog prigovora promašene pasivne legitimacije tuženika dostavlja sa informatičke stranice Središnje lovne evidencije Ministarstva poljoprivrede i šumarstva RH kartu lovišta, kao i Opis granica lovišta i podatke o ugovoru tuženika o zakupu predmetnog lovišta, podredno se predlaže u slučaju sumnje u vjerodostojnost podataka izvršiti pribavu putem službene evidencije nadležnog Ministarstva , ističe da tuženik nikada nije ranije sporio da predmetne čestice na kojima je počinjena štete na usjevima I i II tužitelja ne ulaze u njegovo lovište, niti je sporio da divljač potječe sa područja kojim on upravlja , predlaže se provođenje geodetskog vještačenja gdje će se utvrditi odnosi između predmetnih čestica i granica lovišta. Predmet postupka osiguranja nije bio samo fiksiranje tragova kako to navodi tuženik, nego i utvrđivanje uzroka štete i visine štete, a kako je to vidljivo iz rješenja suda iz postupka osiguranja dokaza od dana 21.09.2023. U odnosu na taj prigovor tuženika, već ustaljeni stav sudske prakse jasno potvrđuje da pozivanje u tužbi na nalaz i mišljenje vještaka iz postupka osiguranja dokaza predstavlja dovoljan dokaz za utvrđivanje bitnih činjenica, a naknadno predlaganje vještačenja radi razjašnjenja već iznesenih činjenica nije novo iznošenje činjenica niti novi dokaz u smislu čl. 461.a ZPP-a. U tom smislu, tužitelji predlažu saslušanje vještaka koji su sudjelovali u postupku osiguranja dokaza Jelene Fabijanec i Ivana Tomljenovića, a podredno, i opreza radi predlaže se i poljoprivredno vještačenje na okolnost visine štete, iako bi to ustvari trebao biti dokaz predložen od strane tuženika koji osporava vještačenje iz postupka osiguranja dokaza.

6. Tijekom postupka sud je izvršio uvid u cjelokupnu dokumentaciju koja se nalazi u spisu i to tužbu sa prilozima (1-17), rješenje predsjednika Žs Bjelovar (33), naredbu predsjednika Općinskog suda Virovitica (34), podnesak tuženika-odgovor na tužbu (45-47), podnesak tužitelja sa popratnom dokumentacijom (51-56), pročitan je zapisnik sa ročišta od 29.01.2026 (57-59) , izvršen je uvid u podnesak tuženika (62), podnesak tužitelja sa dostavljenom Odlukom Grada Bjelovar o donošenju Programa zašite divljači za površine izvan lovišta na području Grada Bjelovara za razdoblje od 01.04.2018-31.03.2028 (65-181) , izvršen je uvid u zapisnik sa ročišta od 10.03.2026 (183-184), podnesak tužitelja (188) kao i kartu granica lovišta kojom gospodari tuženik dostavljenu od nadležnog Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i ribarstva (192-193) izvršen je uvid u rješenje suda o provođenju geodetskog vještačenja (194-195), nalaz i mišljenje vještaka Roberta Kiša (200-204), kao i ostalu cjelokupnu dokumentaciju koja se nalazi priložena u ovom parničnom predmetu, te je izvršen uvid u izvanparnični predmet OS Bjelovar posl broj R1-123/2023 koji je po dokaznom prijedlogu tužitelja priložen na ovosudni predmet, a u kojem su se postupku provodili dokazi provođenjem mješovitog geodetsko-poljoprivrednog vještačenja na okolnosti utvrđenje identiteta čestica na kojima je počinjena šteta na usjevima kukuruza prema navodima I i II tužitelja, kao i utvrđenja činjenice opsega njihove površine na kojima su uništeni zasadi kukuruza (geodetsko vještačenje), te se na osnovu tako utvrđenih činjenica utvrđivala

visina opsega stvarno nastale štete na usjevima kukuruza koju su I i II tužitelji na svojim parcelama kao vlasnici, odnosno suvlasnici i zakupoprimci pretrpjeli od divljači koja se nalazi odnosno obitava na području koje se nalazi u okviru granica lovišta kojim gospodari tuženik (poljoprivredno vještačenje)

7. Na temelju brižljive i savjesne ocjene svih dokaza kako u njihovoj zasebnosti tako i međusobnoj povezanosti, ocjenom rezultata provedenog dokaznog postupka temeljem čl. 8. ZPP-a ocjena je suda da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

8. Predmet spora je zahtjev I i II tužitelja koji se odnosi na ostvarenje prava na naknadu štete koju se kao oštećenici pretrpjeli na usjevima kukuruza na parcelama kao zemljišnoknjižnim nekretninama koje se nalazi upisane u zk.ul.br. 6696 k.o. Bjelovar (gdje su I i II tužitelji upisan kao suvlasnici na ravne dijelove), nekretnini upisanoj u zk.ul.br. 6704 k.o. Bjelovar (samovlasnik tužitelj Dejanović), kao i na nekretninama upisanim u zk.ul.br. 1047 k.o. Nove Plavnice-Hrgovljani koje čestice su se u trenutku nastanka štetnog događaja temeljem sklopljenog Ugovora o zakupu (list 23 spisa R1-123/23 Os Bjelovar) nalazile u nesamostalnom i posrednom posjedu tužitelja Dejanovića kao zakupoprimca (čl. 10 st 3 u vezi sa čl. 11 st 1 ZV-a).

9. Tijekom postupka po ocjeni suda nije sporno da su I i II tužitelju (su)vlasnici na ravne dijelove nekretnine upisane u zk.ul.br.6696 k.o. Grad Bjelovar koje se sastoje od čkbr. 6119 i čkbr. 6123 (list 5 spisa R1-123/23) i da stoga kao suvlasnici po čl. 46/2 ZV-a imaju aktivnu legitimaciju da prema svakom pa tako i tuženiku mogu postaviti zahtjeve kao vlasnici nekretnine pa tako i zahtjev za naknadu štete koja im je nastala u postupku gospodarskog iskorištavanja iste (na usjevima kukuruza) od strane divljači koja se nalazi na lovištu kojim gospodari tuženik, dok je tužitelj Dejanović vlasnik nekretnine upisane u zk.ul.br.6704 k.,o, Grad Bjelovar (list 6 spisa R1-123/2023 Os Bjelovar) koja se sastoji od čkbr. 6124 odnosno isti je u trenutku štetnog događaja bio temeljem sklopljenog ugovor o zakupu (list 23) zakupoprimac dakle nesamostalni posjednik čestica upisanih u zk.ul.br.1047 k,.o. Nove Plavnice Hrgovljani koje se sastoje od čkbr 133 i čkbr 137, zbog čega se aktivna legitimacija I i II tužitelja u odnosu na postavljeni zahtjev za ostvarenja prava na naknadu štete za koju tvrdi da su nastale na predmetnim parcelama po sudu ne dovodi u pitanje.

10. Na pripremnom ročištu održanom dana 29.01.2026. (87-89) temeljm čl. 288a st. 2. ZPP-a u vezi sa čl. 461a. st. 9. ZPP-a sud je razmatrao sa strankama pravna pitanja spora odlučne činjenica kao i mogućnost da stranke izvrše dopunu dokaznih sredstava, te tom prilikom ukazao da se stranke na tom ročištu budući se radi o sporu male vrijednosti, mogle iznijeti nove činjenice i dokaze samo ako ih nisu mogle iznijeti iz opravdanih razloga u tužbi odnosno odgovoru na tužbu.

11. Sporna pravna pitanja su po ocjeni suda materijalno pravne prirode i odnose se na pitanje postojanja pasivne legitimacije tuženika da kao Lovačka udruga odgovara za nastalu štetu na usjevima kukuruza tužitelja, odnosno da li se parcela na kojima je šteta počinjena nalazi u granici lovišta kojim upravlja tuženik kao lovoovlaštenik ili predstavlja površine koje se nalaze izvan lovišta na području grada Bjelovara (nelovno područje po čl. 11. st. 2. Zakona o lovstvu) koje je obuhvaćeno programom zaštite divljači kojom upravlja korisnik nelovne površine kao pravna ili fizička osoba na kojoj je zabranjeno ustavnovljenje lovišta te donesenim programom zaštite divljači stječe prava lovoovlaštenika – pravne ili fizičke osobe koja je temeljem Zakona o lovstvu

stekla pravo lova, a na što očito ukazuje predsjednik tuženika gosp. Hajoš (list 9 spisa R1-123/23), jer se u ovisnosti utvrđenja te činjenice ima raspraviti prvo pitanje pasivne legitimacije tuženika kao lovačke udruge koju osporava tužena u odgovoru na tužbu, dakle jasno utvrditi činjenicu ako se parcele nalaze u okviru područja koje je obuhvaćeno programom zaštite divljači i u granicama loviša kojim gospodari tuženik u tome slučaju pasivno je legitimiran Grad Bjelovar, ako se nalazi izvan granice toga područja, a u okviru lovišta kojom gospodari tuženik, pasivno je legitimirana utužena Lovačka udruga pri čemu je teret dokaza navedene činjenice na tužitelju, zbog čega je po sudu tužitelju sugerirana pribava odluke Grada Bjelovara u navedenom smislu te mjerničko vještačenje po vještaku geodetske struke, budući teret dokaza navedene činjenice nije na tuženoj, nego na tužitelju.

12. U ovisnosti od te činjenice ako pitanje pasivne legitimacije tuženika nije sporno tuženik se trebao izjasniti da li ostaje kod svoga prigovora na nalaz i mišljenje vještaka Fabijanec koja se u predmetu R1-123/23 (86-87) i dopunski očitovala na prigovor tuženika i RH, koji otpravak je punomoćniku protivnika osiguranja koji je ujedno punomoćnik tuženika i u ovom predmetu (odvjetnik Čačić) uručen dana 19.05.2024. (radi se o odgovoru vještaka u dopunskom očitovanju koje je dano na potpuno identičan prigovor koji je iskazan i dan u odgovoru na tužbu u ovom predmetu) dakle prigovor je razjašnjen po vještaku, te je po sudu ocjenjeno ako bi tuženik i nadalje ostao kod svoga prigovora, u nastavku ovog postupka izveo bi se dokaza neposrednim saslušanjem tog vještaka kao svjedoka (Fabijanec), odnosno ako bi tuženi i dalje prigovarao u tome slučaju mu je sugerirano da na pripremnom ročištu predloži o svome trošku novo poljoprivredno vještačenje koje će se izvoditi na okolnost utvrđenja visine nastale štete na usjevima tužitelja a koje će se provoditi na temelju dokaza čije je osiguranje izvođenja na relevantne činjenice provedeno u predmetu R1 bjelovarskog općinskog suda po mjerničkom i poljoprivrednom vještaku. Nakon iznošenja stava sud je sugerirao strankama da polazeći toga stava dodatno razjasne svoja stajališta u ovom predmetu te se u odnosu na navedene sporne činjenice kao i dokazne prijedloge očituju, uslijed čega je navedeno ročište odgođeno, dok je odlučeno da će slijedeće biti zakazano pismenim putem.

13. Tužitelj je sukladno sugestiji suda dostavio u predmet (63-182) Odluku od donošenju Programa zašite divljači za površine izvan lovišta na području Grada Bjelovara za razdoblje od 01.travnja 2018-31.03.2028 na koji je suglasnost u smislu odredbe čl. 47/1 Zakona o lovstvu (NN 99/18-127/24 dalje ZL-a) dalo nadležno Ministarstvo ((175-176) , kao i reljefni prikaz karte (177-178) koji je prikaz izrađen u okviru Programa zaštite divljači koji je za područje Grada Bjelovara izradio Arvay obrt za šumarstvo i lovstvo OIB 33312891074, Trojstvena 94, 43 000 Bjelovar. Sukladno donesenom Planu o upravljanju postupkom koji je donesen na pripremnom ročištu održanom i zaključenom 10.03.2026 po sudu su stoga utvrđene sporne činjenice koje se odnose kako na ocjenu osnovanosti tako i visine postavljenog tužbenog zahtjeva, a činjenično je sporno sljedeće:
-A) da li se parcele na kojem se nalaze sporne nekretnine na kojima je došlo do štete na usjevima tužitelja nalaze u granicama lovišta kojim gospodari tuženik, i ako se nalaze da li se nalaze u granicama koji je obuhvaćen programom zaštite divljači
-B) sporna je visina postavljenog zahtjeva obzirom da u odgovoru na tužbu i tijekom postupka tuženik ostaje kod prigovora na nalaz i mišljenje vještaka te su prihvaćeni dokazni prijedlozi stranaka i to tužitelja za provođenjem geodetskog vještačenja na

okolnost iz točke I A) plana upravljanja postupkom te dokaz tuženika za provođenjem poljoprivrednog vještačenja na okolnosti visine pretrpljene štete.

14. Odštetna odgovornost osoba koje gospodare lovištem (lovoovlaštenika i lovozakupnika) i načela na kojima se ta odgovornost zasniva, zakonom je propisana kao objektivna odgovornost i uređena je odredbama Zakona o lovstvu („Narodne novine“ broj: 99/18,-127/24; dalje ZL), koji je bio na snazi u vrijeme nastanka štetnog događaja (prema navodima iz toč II podnesenog prijedloga za osiguranje u predmetu R1-123/2023 Os Bjelovar do štete je došlo koncem mjeseca svibnja 2022. što sud smatra očitom pogreškom prilikom pisanja samog prijedlog pri čemu se misli očito koncem mjeseca svibnja 2023 godine). Odredbom čl. 7. st. 1. t. 4. ZL-a propisano je da je korisnik nelovne površine pravna ili fizička osoba koja se koristi ili upravlja površinom na kojoj je zabranjeno ustanovljivanje lovišta te donesenim programom zaštite divljači stječe odgovarajuća prava lovoovlaštenika. Odredbom čl. 11. st. 2. ZL-a propisano je da je zabranjeno ustanovljenje lovišta na miniranim površinama i sigurnosnom pojasu širine do 100 m, moru i ribnjacima s obalnim zemljištem koje služi za korištenje ribnjaka, u rasadnicima, nasadima voćaka, vinove loze i višegodišnjega ukrasnog, ljekovitog i drugog bilja koji su namijenjeni intenzivnoj proizvodnji te pašnjacima, ako su ograđeni ogradom koja sprječava prirodnu migraciju dlakave divljači, zaštićenim dijelovima prirode ako je posebnim propisima u njima zabranjen lov, javnim cestama i drugim javnim površinama, građevinskom području, osim na neizgrađenom dijelu građevinskog područja do njegova privođenja namjeni, vojnim lokacijama, drugim površinama na kojima je aktom o proglašenju njihove namjene zabranjen lov. Odredbom čl. 20. st. 1. ZL-a propisano je da na površinama na kojima je zabranjeno ustanovljivanje lovišta divljač dužan štititi korisnik te površine, dok je st. 2. propisano da lov divljači s površina na kojima je zabranjeno ustanovljivanje lovišta obavlja korisnik te površine ako je registriran za obavljanje lova ili može lov povjeriti registriranoj pravnoj ili fizičkoj osobi (obrtniku). Odredbom čl. 47. st. 1. ZL-a propisano je da Program zaštite divljači, kojim se uređuje zaštita i lov divljači na površinama na kojima je zabranjeno ustanovljivanje lovišta, korisnik površina podnosi Ministarstvu na suglasnost, koja je upravni akt. Odredbom čl. 80. st. 1. ZL-a propisano je da za štetu koju prouzroči divljač u lovištu odgovara lovoovlaštenik, ako je oštećenik poduzeo zakonom propisane mjere za sprječavanje štete od divljači. Iz citiranih zakonskih odredbi proizlazi da u slučaju nastanka štete od divljači na području, odnosno površini na kojoj je zabranjeno ustanovljivanje lovišta, nastalu štetu dužan je naknaditi korisnik nelovne površine koji je donošenjem Programa zaštite divljači stekao prava lovoovlaštenika, odnosno da je u takvoj situaciji pasivno legitimiran upravo korisnik nelovne površine. Iz Odluke Gradskog vijeća Grada Bjelovara od 18.lipnja 2019 (objavljena u sl. list Grada Bjelovara 4/19 od 21.06.2019) o donošenju Programa zašite divljači za površine izvan lovišta na području Grada Bjelovara za razdoblje od 01.travnja 2018 do 31.ožujka 2028 (važećeg u vrijeme nastanka štetnog događaja) koja je donesena na temelju studije izvoditelja i izvođača Arvay obrt za šumarstvo i lovstvo, Trojstvena 94, 43 000 Bjelovar od 20.srpnja 2019, a na koji Program je Ministarstvo poljoprivrede dalo suglasnost (list 175-176) , te koji je tužitelj dostavio u predmet (65-182) proizlazi da su navedenim programom određene granice površina na kojima se ne ustanovljava lovište, kao i da su njegov sastavni dio karte iz kojih su razvidne navedene granice (177-178).

15. Sukladno navedenom, a prema sadržaju naloga iz toč I rješenje suda (194-195) sudski vještak geodetske struke dip. ing. Geodezije Robert Kiš u svojem nalazu i

mišljenju (200-204, na koji tužitelj nije prigovarao (list 208), dok se tuženik nije očitovao iz čega se ima zaključiti da ne prigovora izrađenom mu i dostavljenom vještačenju) locirao je sporne površine sa dostavljenim pregledom karata (202-203) te utvrdio u svojem nalazu i iskazanom mišljenju da se sve čestice I i II tužitelja na kojima je počinjena šteta (zk.ul.br. 6696 i zk.ul.br.6704 k.o. Grad Bjelovar i zk.ul.br. 1047 k.o. Nove Plavnice-Hrgovljani) nalaze u granici lovišta broj VII/107 "Bjelovar-Plavnice" kojim gospodari tuženik prema dostavljenoj karti lovišta (177-178, 193) te je utvrđeno također što je od značaja za ovaj postupak da se čestice i to upisane u zk.ul.br. 1047 k.o.. Nove Plavnice-Hrgovljani upisane kao čkbr 133 i 137 nalaze u granicama navedenog lovišta u cijelosti ali i u granici Programa zaštite divljači za površine izvan lovišta na području Grada Bjelovara, dok se čestice upisane u zk.ul.br 6696 k.o., Grad Bjelovar kao čkbr 6119 i čkbr 6123 i čestica upisana u zk.ul.br. 6704 k.o., Grad Bjelovar kao čkbr. 6124 nalaze u cijelosti unutar granica lovišta kojim gospodari tuženik, ali izvan granica Programa zašite divljači za površine izvan lovišta na području Grada Bjelovara. Stoga se po sudu zaključuje budući se čestice upisane u zk.ul.br. 1047 k.o Nove Plavnice-Hrgovljani upisane kao čkbr. 133 i 137 nalaze unutar granica područja za koji je donesen navedeni Program, odnosno područja na kojem je zabranjeno ustanovljavanje lovišta, tuženik nije pasivno legitimiran u ovome postupku kao štetnik u odnosu na štetu koja je nastala na usjevima kukuruza na tim parcelama upisanim u zk.ul.br 1047 k.o. Nove Plavnice nego je za tu štetu odgovoran Grad Bjelovar, kao korisnik nelovne površine koji je donošenjem Programa zaštite divljači kao pravna osoba stekao prava lovoovlaštenika na tim parcelama, slijedom čega je u odnosu na štetu koja se potražuje na usjevima kukuruza koja je nastala na parcelama čkbr.133 i 137 iz zk.ul.br 1047 k.o. Nove-Plavnice-Hrgovljani a koja je po vještaku Jeleni Fabijanec utvrđena u iznosu od 217,33 Eur-a i koja je sadržana u strukturi utuženog iznosa od 263,46 Eur-a (toč I tužbenog zahtjeva) tužbeni zahtjev valjalo zbog promašene pasivne legitimacije tuženika odbiti kao ne osnovan, te odlučiti pod toč. II. izreke presude.

16. U odnosu na činjenicu utvrđenja opsega visine nastale štete sud se očituje na način kako slijedi:
-nije sporno da je ovom parničnom postupku prethodilo vođenje izvan parničnog postupka u predmetu Os Bjelovar R1-1123/2023 u kojem je radi utvrđenja odlučnih činjenica a radi ostvarenja prava I i II tužitelja na naknadu štete koju su pretrpjeli na usjevima kukuruza zbog činjenice da izvođenje toga dokaza kasnije ne bi bilo moguće ili bi bilo povezano sa znatnim poteškoćama, provedeno mješovito geodetsko-poljoprivredno vještačenje po vještacima dip. ing geodezije Ivanu Tomljanoviću (list 30-55 navedenog predmeta) i to na okolnost identifikacije predmetnih parcela, utvrđenja opsega dijela površine na kojoj je štete počinjena, što je sve osim što je elaborirano u pisanom nalazu i mišljenju argumentirano slikovnim prikazom skice mjesta (36-37) na kojim su skicama osim opsega površne na kojima je šteta počinjena prikazani i položaji repelenata kao zaštitnih sredstava koje je tužitelj postavio a koji su mu prema njegovim navodima dostavljeni od tuženika 05.05.2023 i koji su odmah kao kemijska zaštitna sredstva i postavljeni , te je usprkos tome uočeno da je šteta na parcelama već nastala koja činjenična utvrđenja proizlaze iz elektronske prepiske stranaka (list 7 spisa R1-123/2023), dok je na okolnosti opsega nastale štete i njezina uzroka provedeno vještačenje po sudskom vještaku poljoprivredne struke Jelene Fabijanac dip. ing poljoprivrede (62-71) koje je po prigovoru protustranke ovdje tuženika dodatno argumentirano kada je iznošenjem dopunskog očitovanja osnovanost navoda njegova prigovora po navedenom vještaku otklonjeno kao ne

osnovano (list 86-87 spisa R1-123/2023) . Na dostavljene nalaze i mišljenja oba vještaka kao što je po sudu već istaknuto predlagatelj u predmetu R1-123/2023 (ovdje tužitelj) nije imao prigovore, dok je prigovor na izvršeno vještačenje po vještaku poljoprivredne struke koji je istaknula protustranka ovdje tužena strana (list 78-79 navedenog spisa) po vještaku Fabijanec (list 86-87 navedenog spisa) otklonjen i to na način da se vještak u odnosu na postavljena pitanja tuženika (protustranke) očitovao na način koji su citira:
"Procjenu vrijednosti štete temeljila sam na upravo zatečenom i utvrđenom stanu stvari pokazanih nekretnina na licu mjesta što proizlazi iz iskazanih vrijednosti a uzevši u obzir otkupne cijena kukuruza roda 2023 g i cijene repromaterijala za ponovljenu sjetvu. Cijena kukuruza temeljene su na vrijednosti 140 Eur-a/tona za vlažnost zrna 14% što je bila cijena otkupa kukuruza roda 2023 g na lokalnom tržištu. Procjena se također bazira na cijeni sjemenskog kukuruza hibrida Pioneer koji je za 2023 godinu iznosio 200 eura/ha, te troškove pesticida Adengo 110 eur-a/Ha i Lumax 90 eura/ha. Sukladno gore navedenom visina štete čkbr.6119 u vidu gubitka prinosa je 38,55 eur-a dok su troškovi repromaterijala 53,72 Eur-a što ukupno iznosi 92,27 eur-a ., Visina štete na parceli čkbr.6123 i čkbr 6124 u vidu gubitka prinosa je 264,64 eura dok su troškovi repromaterijala na dijelu parcele 417,92 Eur-a što ukupno iznosi 682,56 eur-a. Visina štete na parceli čkbr. 133 i čkbr. 137 u vidu gubitka prinosa je 52,73 eura dok su troškovi repromaterijala 164,60 eura što ukupno iznosi 217,33 eura . Nastavkom na gore navedeno ukupna procijenjena tržišna vrijednosti štete od divljači na svim predmetnim poljoprivrednim površinama je 992,16 eur-a….slijedom gore navedenog u potpunosti ostajem pri iskazanom i dostavljenom nalazu i mišljenju"(opaska suda priloženo na listu 62-71 spisa R1-123/23 Os Bjelovar)".

17. U ovom postupku tuženik je po ocjeni suda kako u odnosu na dostavljeni nalaz i mišljenje vještaka Fabijanec (62-71) tako i u odnosu na njezino dostavljeno dopunsko očitovanje (list 86-87 spisa R1-123/23) ponovo u sadržajnom smislu po zapažanju suda opet postavio ista (identična) pitanja koja su po vještaku dopunskim očitovanjem razjašnjenja što mu je stavljeno na znanje dopisom suda (209-211) te se na upit suda da li predlaže usmeno saslušanje vještaka u ovom postupku u svojem podnesku (212-213) na tako postavljeno pitanje nije izričito očitovao nego je ostao sadržajno kod istih pitanja , polemizirao sa sudom na način da se u ovom postupku imenovanog vještaka ne može saslušati u procesnoj ulozi vještaka nego kao svjedoka (dakle polemizirao samo u kojoj ulozi ga bi se imalo evenualno saslušati ali se nije tom prilikom izričito izjasnio i da bi ga se trebalo neposredno i usmeno saslušati u toj ulozi (svjedoka)), te ponovo osporavao činjenicu da bi šteta nastala od divljači (divljih svinja) , budući su koze, ovce, i krave također papkari a konkretno područje je u neposrednoj blizini seoskih domaćinstava. Stoga kako se po prigovoru protustranke (ovdje tuženika) vještak Fabijanec u predmetu R1-123/2023 (list 86-87 navedenog spisa) očitovala na sva postavljena pitanja koje je tuženik ponovio i u ovom predmetu, a tuženik se nije sudu izričito očitovao da li predlaže da se imenovani vještak kao svjedok ima i dodatno usmeno saslušati u ovom predmetu to sud zaključuje da mu navedenim načinom nije uskraćena mogućnost da raspravlja pred sudom sve to u odnosu na pitanja koja su sadržana u prigovoru koje je istaknuo u odnosu na vještačenje provedeno po navedenom vještaku na koja mu je od strane istoga odgovoreno u dopunskom očitovanju u predmetu R1-123/2023. Stoga je rješenjem ovog suda broj Pn-77/2025-29 od 03.rujna 2026 određeno novo vještačenje po dokaznom prijedlogu tuženika (62) i to po novom vještaku poljoprivredne struke dip. ing Draženu Kurečiću. Obrazlažući osnovanost zaključka da je novo vještačenje određeno na teret tuženika sud

pojašnjava dodatno da je u konkretnoj situaciji pokretanju ovog postupka prethodio izvanparnični postupak R1-123/2023 koji se vodio kod OS Bjelovar na okolnost provođenja dokaza u cilju utvrđenja činjenica od kojih ovisi ostvarenja prava I i II tužitelja na naknadu štete, sve to iz razloga što je po navedenom sudu u Bjelovaru zaključeno da su ispunjene zakonske pretpostavka iz čl. 272 st 1 ZPP-a odnosno da se predloženi dokaz na okolnosti utvrđenje određenih pravno relevantnih činjenica od kojih ovisi mogućnost ostvarenja prava sada I i II tužitelja (odnosno prethodno predlagatelja osiguranja) kasnije ne bi mogli izvesti ili bi njihovo izvođenje bilo povezano sa znatnim poteškoćama. Dakle radi se o sudskom izvanparničnom postupku (koji je prethodio vođenju ovog postupka) , kontradiktorne naravi gdje je strankama u tome postupku pa tako i protustranci ovdje tuženom omogućeno raspravljanje u odnosu na izvedene dokaze (pa tako i nalaz i mišljenje poljoprivrednog vještaka Fabijenec, čl 7 st 3) koji su provedeni po sudskim vještacima koje je sud odredio u navedenom postupku , a kojim vještačenjima (geodetsko-poljoprivrednim) su utvrđene odlučne činjenice od kojih ovisi ostvarenje prava I i II tužitelja u ovom postupku (zbog čega su navedeni dokazi iz izvanparničnog postupka razmatrani i ocjenjivani u sklopu dokaza koji su na odlučne činjenice izvedeni i u ovom predmetu budući se cijeli postupak ima sagledati kao jedan procesna cjelina) a koje se činjenice odnose na ostvarenja prava na naknadu pretrpljene štete na usjevima kukuruza do koje je došlo od divljih svinja koje obitavaju na području lovišta kojim gospodari tuženik i to na parcelama I i II tužitelja za koje je nesporno utvrđeno da se sve nalaze u okviru granica lovišta kojim gospodari tuženik (nalaz i mišljenje vještaka Roberta Kiša , list 201 spisa).

18. Da se cijeli ovaj parnični postupak ima sagledati zajedno sa ranije provedenim izvanparničnom postupkom koji mu je prethodio kao jedna procesna cjelina po ocjeni suda ukazuje prvo činjenica što se osnovanost postavljenog tužbenog zahtjeva i ocjena njegove visine temelji na činjenicama koje su utvrđene izvedenim dokazima (provedenim vještačenjima) u prethodno vođenom izvanparničnom postupku gdje je strankama u okviru vođenja toga postupka u potpunosti omogućeno ostvarenje načela kontradiktornosti (raspravljanja) u odnosu na činjenice koje su utvrđene tako izvedenim dokazima (čl. 7 st 3 ZPP-a) što je u skladu sa odgovarajućom primjenom odredbe čl. 2 Zakona o izvan parničnom postupku (NN 59/23 dalje ZIPP-a) kojom zakonskom odredbom je propisano da se na pitanja koja nisu uređena navedenim Zakonom primjenjuju odredbe zakona kojim se uređuje parnični postupak ako navedenim Zakonom (opaska suda ZIPP) ili drugim zakonom koji sadrži odredbe o izvan parničnom postupku nije drugačije određeno. Drugi razlog je činjenica što se o troškovima koji su nastali u prethodno pokrenutom izvanparničnom postupku ima odlučiti zajedno sa troškovima ovog parničnog postupka dakle jednom odlukom što proizlazi iz tumačenje čl. 151 st 1 ZPP-a u pogledu onoga što sve čini parnične troškove.

19. Tako je temeljem provedenih dokaza u izvanparničnom postupku Os Bjelovar R-123/2023, a koji su provedeni po nalogu suda od strane određenih sudskih vještaka (Tomljanović, Fabijanec) a na osnovu izrađenog nalaza i mišljenja poljoprivrednog sudskog vještaka dip. ing agronomije Fabijanec (putem kojeg je utvrđen opseg nastale stvarne štete na usjevima kukuruza) koje vještačenje je napravljeno na temelju prethodno provedenog geodetskog vještačenja (putem kojeg se utvrđivao identitet čestica I i II tužitelja i opseg površine na kojima je došlo do štete na usjevima kukuruza od strane divljih svinja koje se nalaze i obitavaju u granici lovišta kojima gospodari

tuženik), tužitelj i postavio konkretni tužbeni zahtjev. Budući je tužbeni zahtjev postavljen na temelju sudski izvedenog dokaza koji je proveden u prethodno provedenom sudskom postupku koji se vodio kod Os Bjelovar i koji se izvan parnični postupak zajedno sa ovim parničnom postupkom ima sagledati kao jedna procesna cjelina u situaciji gdje je po sudu ocjenjeno da tuženiku nije uskraćeno pravo na raspravljanje u ovom postupku u odnosu na sva ona pitanja koja su u ovom postupku postavljena a na koje se u pisanom očitovanju u predmetu R1-123/2023 poljoprivredni vještak Fabijenec već očitovao (list 77-78, 86-88 spisa R1-123/2023) a kako se po dopisu suda (209-211) tužena strana nije izričito očitovala predlaže li da se navedeni vještak dodatno sasluša kao svjedok i usmeno u ovom predmetu (tako i VSRH u odluci Revd-1438/2025-2 od 28.05.2025) , o osnovanost prigovora na kojima se i dalje očito ustraje imalo se raspraviti po njegovom dokaznom prijedlog (62) provođenjem novog poljoprivrednog vještačenja i to po novom sudskom vještaku poljoprivredne struke sve to prema rješenju ovog suda broj Pn-77/2029-29 od 03.rujna 2026 putem kojeg vještačenje će eventualno u smislu svojih istaknutih prigovora (koji su po vještaku prethodno Fabijanec otkloljeni kao ne osnovani) moći doći u poziciju da na taj način ospori prethodni nalaz i mišljenje navedenog poljoprivrednog vještaka a što se po ovome sudu ponovo ističe u odnosu na koji provedeni dokaz mu nije niti od strane izvan parničnog niti ovog parničnog suda onemogućeno ostvarenje prava da o njemu raspravlja. Traženi predujam tuženik po predmetnom rješenju suda nije uplatio stoga je sud navedenu činjenicu obzirom na sve okolnosti cijenio po svojem uvjerenju (čl. 153 st 3 ZPP-a). U tome pogledu sud dodatno ističe da nije prihvatio dokazni prijedlog I i II tužitelja za saslušanjem vještaka Fabijanec u svojstvu svjedoka u ovom postupku (53) budući navedenom vještačenju nije prigovarao niti u izvan parničnom postupku niti u ovom parničnom postupku jer je upravo na temelju tako izvedenog sudskog dokaza i postavio tužbeni zahtjev u ovom postupku kojim nastoji ostvariti zaštitu svojih prava a nije smatrao potrebnim saslušavati niti vještaka Tomljanovića jer njegovom nalazu i mišljenju nije uopće prigovarano od strane samih stranaka pa tako niti tužitelja (ranije predlagatelja) pa nije jasno na koje to sporno pitanje bi se isti trebao dodatno usmeno saslušati u ovom postupku.

20. Sud u odnosu na navode tuženika iz podneska zaprimljenog 5.listopada 2026 (220-222) gdje ističe kako vještačenje na okolnost visine štete u ovom parničnom postupku nije provedeno i visina štete nije dokazana ističe upravo suprotno tome, da je visina štete dokazana na temelju provedenog sudskog dokaza i to izvršenog poljoprivrednog vještačenja koje je provedeno u izvanparničnom predmetu OS Bjelovar pol broj R1-123/23 u postupku osiguranja dokaza u okviru kojeg postupka je strankama omogućeno da se o istome očituju (čl. 7 st 3 ZPP-a u vezi sa čl. 2 ZIPP-a) a koji dokaz je kasnije poslužio kao temelj utvrđivanja odgovornosti i visine štete nastale na usjevima kukuruza i u ovom postupku i postavljanja samog tužbenog zahtjeva . Kada bi se prihvatio stav tuženika (pri tome imajući u vidu utvrđene okolnosti konkretnog slučaja gdje se polazi od činjenice da je strankama ovog postupka u prethodno vođenom izvanparničnom postupku omogućeno da se o tako izvedenom sudskom dokazu očituju, pri čemu je na taj način od strane OS Bjelovar u cijelosti poštivano ostvarenje načela kontradiktornosti raspravljanja u odnosu na činjenice koje su utvrđene izvedenim dokazom (opseg i visina štete utvrđena poljoprivrednim vještačenjem, čl. 7. st. 3. ZPP-a u vezi sa čl. 2. ZIPP-a)) a što je sve suprotno činjeničnom utvrđenju iz odluke Žs Sisak (gdje strankama navedenog izvan parničnog postupka očito u tome postupku nije omogućeno da se na izvedeni dokaz očituju) a na koju Odluku se poziva tuženik u argumentaciji osnovanosti svojih navoda, sudski

dokaz proveden u izvan parničnom postupku (poljoprivredno vještačenje) o kojem je što se po sudu ponovo ističe strankama ovog spora prethodno dana mogućnost da se na tako izvedene dokaze očituju (čl. 7 st 3 ZPP-a u vezi sa čl.. 2 ZIPP-a) ne bi imao u procesnom smislu razmatrano nikakvo značenje u cilju utvrđenja odlučnih činjenica od kojih ovisi zaštita i ostvarenje prava I i II tužitelja u ovom postupku (opseg i visina pretrpljene stvarne štete na usjevima kukuruza), zbog čega se rezoniranjem stvari na takav način po tuženiku dovodi u pitanje sama svrha vođenja i pokretanja izvanparničnog postupka osiguranja dokaza (utvrđivanja odlučnih činjenica provođenjem odgovarajućih dokaza od utvrđenja kojih činjenica ovisi ostvarenja prava stranaka u kasnijem parničnom postupku zbog razloga što se provođenje takvih dokaza radi njihova utvrđenja kasnije tijekom vođenja parničnog postupka više ne bi moglo izvesti ili bi njihovo izvođenje bilo povezano sa velikim i znatnim poteškoćama).

21. Po ocjeni ovog suda zakonitost postupanja Os Bjelovar u prethodno vođenom izvan parničnom postupku kada je u pitanju ostvarenje načela kontradiktornosti raspravljanja u odnosu na činjenice koje su utvrđene provedenim poljoprivrednom vještačenjem po vještaku Fabijanec kao izvedenim dokazom a zbog kojeg razloga se u ovom parničnom postupku ne dovodi u pitanje pravo stranaka da raspravljaju pred sudom (načelo kontradiktornosti) iz čl. 7 st 3 ZPP-a o tako izvedenom dokazom a koji dokaz je od strane ovog parničnog suda razmatran zajedno sa ostalim dokazima koji su provedeni u ovom postupku (čl. 8 ZPP-a) u skladu je sa odredbom čl. 2 Zakona o izvan parničnom postupku (NN 59/23 dalje ZIPP) koji Zakon je stupio na pravnu snagu 10.06.2023, i bio na snazi u trenutku kada su podnošenjem prijedloga za osiguranje dana 15.09.2023 kod Os Bjelovar u izvanparničnom postupku predlagatelji a u ovom tužitelji pokrenuli postupak osiguranja dokaza koja odredba je jasna i razumljiva i propisuje procesno postupanje izvan parničnog suda na način da se na sva pitanja koja nisu uređena ovim Zakonom (op. ZIPP) na odgovarajući način primjenjuju odredbe zakona kojim se uređuje parnični postupak, ako ovim Zakonom (op ZIPP) ili drugim zakonom koji sadrži odredbe o izvanparničnom postupku nije drukčije određeno. Stoga kako navedenim ZIPP-om niti nekim drugim zakonom nije drugačije određeno dok odredbama ZPP-a (čl. 272-276) u tome smislu ništa nije posebno određeno, tumačenje odredbe čl. 2 ZIPP-a u vezi sa čl. 7 st 3 ZPP-a podrazumijeva obvezu izvan parničnog suda da izvedeni dokaz kojim su se utvrđivale određene činjenice temeljem kojih utvrđenih činjenica će se u kasnijem potencijalnom postupku temeljiti osnovanosti postavljenog tužbenog zahtjeva u navedenom dakle izvanparničnom postupku tako izvedeni dokaz koji će se kasnije razmatrati sa ostalim eventualno izvedenim dokazima u kasnije pokrenutom parničnom postupku dostavi na očitovanje strankama izvanparničnog postupka, a što je od strane OS Bjelovar u postupku R1-123/23 i učinjeno.

22. Nužnost određivanja i provedbe novog poljoprivrednog vještačenja u ovom postupku koje bi se imalo odrediti na teret tužitelja u situaciji gdje tuženik nije po ocjeni suda onemogućen u raspravljanju u odnosu na odlučne činjenice (opseg i visina stvarne štete nastale na usjevima kukuruza, čl. 7. st. 3. ZPP-a u vezi sa čl. 2. ZIPP-a) a koje su utvrđene provedenim poljoprivrednim vještačenjem (vidjeti toč 17 i 18 obrazloženja) na osnovu kojeg vještačenja je i postavljen kondemnatorni tužbeni zahtjev, bi bilo po ocjeni ovog suda ne utemeljeno i to iz razloga koji nije sporan a koji se po sudu ponovo ističe, i odnosi sa na činjenicu da se u vezi identično istaknutog prigovora od strane tuženika u ovom parničnom postupku vještak (Fabijanec) već dodatno očitovala u izvan parničnom predmetu pismenim putem (dakle očitovala se u

odnosu na odlučne činjenice koje su utvrđene izvedenim dokazom na okolnost utvrđivanja opsega nastale stvarne štete na usjevima kukuruza, na kojim činjeničnim utvrđenjima se temelji osnovanosti postavljenog kasnijeg tužbenog zahtjeva u ovom postupku u pogledu njegove visine) a kako po tuženiku izričito nije postavljen zahtjev sudu da ga se u odnosu na tako postavljena pitanja, ima dodatno usmeno i neposredno saslušati i u ovom postupku radi njihova razjašnjenja, za zaključiti je da u tome slučaju teret protudokaza kojim bi se osporila zakonitost provedenog vještačenja i činjenica koje se istim utvrđuju više nije na tužitelju nego na tuženiku i to upravo kroz po ovome sudu danu mogućnost tuženiku da putem provedbe novog vještačenja po novom vještaku poljoprivredne struke, na temelju činjenica koje su utvrđene u izvan parničnom postupku (opseg uništene površine) dovede u pitanje pravilnosti opsega utvrđene stvarne štete po vještaku Fabijanec a koje vještačenje tuženik osporava u cijelosti. Polazeći od svih ovih razloga koje iznosi u prilog utvrđenja odlučnih činjenica kada obrazlaže svoj stav da tuženik nije onemogućen da raspravlja o odlučnim činjenicama na kojima se temelji osnovanost postavljenog tužbenog zahtjeva tužitelja dakle gdje se može zaključiti da sud svojim nezakonitim postupanjem nije onemogućio tuženika kao stranku da raspravlja pred sudom (čl. 354 st 2 toč 6 ZPP-a) što bi u protivnom predstavljalo počinjenu citiranu zakonsku bitnu povredu odredbi ZPP-a ocjena je ovog suda da je meritornu odluku u ovom predmetu mogao donijeti nakon što je u potpunosti poštivano ostvarenje načela kontradiktornosti raspravljanja u ovom postupku iz čl. 7 st 3 ZPP-a i to u odnosu na sve izvedene dokaze putem kojim su se utvrđivale odlučne činjenice kako u ovom postupku, tako i u prethodno vođenom izvan parničnom postupku koji postupci su razmatrani kao jedna procesna cjelina (vidjeti toč 18 obrazloženje ove odluke) i koji dokazi kako oni koji su provedeni u izvanparničnom predmetu (poljoprivredno –geodetsko vještačenje) tako i oni dokazi koji su izvedeni u okviru ovog predmeta (geodetsko vještačenje) su u odnosu na odlučne činjenice koje se istima dokazuju razmatrani u sklopu jedinstveno provedenih dokaza i rezultata ovog provedenog parničnog postupka i to kako u njihovoj samostalnosti tako i međusobnoj povezanosti (čl. 8 ZPP-a).

23. Polazeći stoga od odredbe čl. 153. st. 3. ZPP-a te ocjenjujući temeljem svih okolnosti od kakvog je značenja činjenica što predujam za određeno novo poljoprivredno vještačenje nije uplaćeno, sud je u pogledu utvrđenja činjenice visine nastale štete prihvatio nalaz i mišljenje vještaka Fabijanec zbog čega je kod ocjene visine stvarne štete nastale na usjevima kukuruza sukladno provedenom vještačenju i priloženom pisanom nalazu i mišljenju (list 62-71 spisa R1-123/2023) dosudio navedenu štetu i to tako što je ustvrdio slijedeće relevantne činjenice koje su od značaja za meritum stvari a utvrđene temeljem provedenog (poljoprivrednog) vještačenja kao izvedenog dokaza:

-činjenica štete pretrpljena na usjevima kukuruza od divljači koje obitava na lovištu kojim gospodari tuženik na nekretnini I i II tužitelja i to na čkbr. 6119 iz zk.ul.br. 6699 k.o. Grad Bjelovar za koju nije sporno da se nalazi u granici lovišta broj VII/107 kojim gospodari tuženik (vidjeti nalaz i mišljenje vještaka Kiša, list 201 ovog spisa) a koja se nalazi u suvlasništvu na ravne dijelove I i II tužitelja dosuđena je u iznosu od 92,27 Eur-a odnosno u odnosu na svakog tužitelja kao suvlasnika iste u iznosu od 46,13 Eura sa zateznom kamatom tekućom od dana donošenja ove presude do isplate po čl. 1089 st 2 u vezi sa čl. 1085 st 3 ZOO-a jer se po ocjeni suda radi o nenovčanoj imovinskoj šteti koja nije reparirana te je njezina visina utvrđena prema cijenama u vrijeme donošenja ove odluke zbog čega je odlučeno pod toč. I-IV izreke presude, uz

napomenu da je razlog zašto je odbio dio zahtjeva za utuženi iznos od 217,33 Eur-a sa pripadajućom kamatom sud iznio u toč 14 obrazloženja ove odluke (promašena pasivna legitimacija tuženika toč II izreke presude), dok se odluka pod toč II i IV izreke presude u dijelu gdje je odbijen zahtjev za naplatu zakonske zatezne kamate koja se potražuje po I i II tužitelju na dosuđeni dio glavnice u iznosu od 46,13 Eur-a za dio utuženog vremenskog razdoblja od 01.02.2024 do 27.listopada 2026 temelji na čl. 1089 st 2 ZOO-a.

-u odnosu na dosuđenu visinu pretrpljene štete na čkbr 6123 iz zk.ul.br.6696 k.o. Grad Bjelovar koja se nalazi u suvlasništvu I i II tužitelja na ravne dijelove i štetu na čkbr. 6124 koja dolazi upisana u zk.ul.br.6704 k.o., Grad Bjelovar kao vlasništvo I tužitelja a koju je površinu na kojoj je šteta počinjena poljoprivredni vještak Fabijanec razmatrao kao jednu tehnološku cjelinu sud se očituje na način kako slijedi:
-bez obzira što je vještak predmetnu štetu razmatrao kao štetnu posljedicu koja je nastala na dvije različite čestice koje predstavljaju jednu tehnološku cjelinu iz analize provedenih vještačenja (geodetsko-poljoprivrednog) kada se oni kao takvi međusobno povežu a koji su provedeni u predmetu R1-123/2023 moguće je po ocjeni suda matematičkim načinom točno odrediti koja šteta je nastala na kojoj parceli u kojem iznosu i to na slijedeći način:
-ako se pođe od činjenice da je ukupna šteta na obje parcele kao to utvrđuje vještak Fabijanec (list 65 spisa R1-123/23) počinjena u površini od ukupno 2114 m2 od čega na parceli čkbr 6123 koje je suvlasništvo stranaka na ravne dijelove u površini od 253 m2, dok je na parceli oznake čkbr 6124 koja je vlasništvo I tužitelja Dejanovića u cijelosti počinjena na površini od 1861 m2 polazeći od činjenice da je ukupna šteta na površini uništenih usjeva na obje čestice utvrđena u iznosu od 682,56 Eur-a onda se može izračunati postotak udjela površine čestice čkbr 6123 na kojoj nastala šteta u površini od 253 m2 u odnosu na ukupnu površinu štete nastale na obje čestice (2114 m2) što iznosi 253X100=25300,00;2114=11,97 % a koji postotak udjela u odnosu na ukupno utvrđenu štetu utvrđenu po vještaku na obje parcele (682,56 eur-a) predstavlja iznos od 81,70 Eur-a a kako se ista vodi kao suvlasništvo I i II tužitelja na ravne dijelove to je II tužiteljici Mirosavljević trebalo dosuditi po toj osnovi štetu u iznosu od 81,70 eur-a:2=40,85 eur-a, dok je I. tužitelju Dejanoviću na toj čestici dakle čkbr. 6123 kao suvlasniku iste također trebalo dosuditi iznos pretrpljene štete od 40,85 Eur-a uvećan za iznos štete na čkbr.6124 koju je pretrpio u cijelosti kao vlasnik iste u iznosu od 600,86 eur-a što predstavlja izračun udjela štete utvrđene na površini čkbr.6124 (1.861 m2) zbog čega je u odnosu na ukupno utvrđenu površinu nastale štete na obje čestice (čkbr. 6123 (235 m2) i čkbr. 6124 (1.861 m2) , što ukupno iznosi 2114 m2) I. tužitelju Dejanović Goranu trebalo na ime pretrpljene štete na usjevima kukuruza dosuditi iznos od ukupno 641,71 Eur-o (600,86 eur-a po osnovi pretrpljene štete na čkbr. 6124 koja je njegovo vlasništvo i 40,85 eur-a na ime štete nastale na čkbr 6123 koja je njegov suvlasništvo na ravne dijelove sa II tužiteljicom) sa kamatom od dana donošenja ove presude do isplate (čl. 1089/2 ZOO.-a) zbog čega je prema iznesenim razlozima valjalo odlučiti pod toč V izreke presude, dok je sa pozivom na odredbu čl. 1089/2 ZOO-a, tužbeni zahtjev u dijelu gdje se nalaže tuženiku Lovačko društvo „LOVAC“ Bjelovar; OIB:98999260334, Gornje Plavnice 139a, Bjelovar da tužitelju GORANU DEJANOVIĆ OIB: 32122783034, Miroslava Krleže 140 isplati zakonsku zateznu kamatu tekuću na dosuđeni iznos od 641,71 Eur-a od 01.02.2024 do 27.listopada 2026 kao i da II.- tužiteljici JOVANKI MIROSAVLJEVIĆ, OIB: 35695575389, Naselje kralja Petra Krešimira IV. 27, Bjelovar, isplati zakonsku zateznu

kamatu tekuću na dosuđen iznos od 40,85 eur-a od 01.02.2024 do 27. listopada 2026. valjalo odbiti kao ne osnovan te odlučiti kao pod toč VI izreke presude.

24. Sud dodatno obrazlaže dio odluke pod toč. V izreke presude te ističe da je prilikom ocjene osnovanosti postavljenog tužbenog zahtjeva vezan činjeničnom navodima (osnovom) na kojima se tužbeni zahtjev temelji ali ne i pravnom kvalifikacijom spornog odnosa pa tako niti načinom na koji će se postavljenim tužbenim zahtjevom ostvarivati zaštita povrijeđenog subjektivnog prava tužitelja kao stranke budući upravo činjenična osnova određuje način ostvarenja pravna zaštite povrijeđenog subjektivnog prava. Tužitelji su u toč III tužbenog zahtjeva postavili sebe u poziciju solidarnih vjerovnika tražbine. Odredbom čl. 54 ZOO-a, je propisano da u slučaju kada na vjerovnikovoj strani ima više osoba oni su solidarni vjerovnici samo kada je solidarnost ugovorena ili zakonom određena. Kako u ovom konkretnom slučaju solidarnost na strani tužitelja nije ugovorom određena jer nije mogla niti biti (budući se radi o nastaloj izvan ugovornoj odgovornosti za nastalu štetu tuženika a ne o šteti koja je nastala kao posljedica povrede neke ugovorne obveze (manjka njezina ispunjenja ili zakašnjenja u ispunjenu neke obveze i sl) , a solidarnost u vezi primitka ispunjenja utužene tražbine kao vjerovnika iste (koja se potražuje po osnovi naknade štete nastale na usjevima kukuruza u konkretnom slučaju nije propisana niti Zakonom) to se u konkretnom slučaju radi o običnim vjerovnicima kao oštećenicima koji se nalaze u procesnoj ulozi materijalnih (običnih) suparničara na aktivnoj strani (čl. 196 st 1 u vezi sa čl. 200 ZPP-a) koji su kao takvi pokrenuli parnični postupak radi ostvarenja svojih prava na naknadu štete a koju su i to svaki od njih pretrpjeli zasebno na svojim parcelama od najezde divljih svinja a koju ostvaruju bilo kao suvlasnici ili vlasnici predmetnih parcela, što praktično obzirom na procesne posljedice koje proizvodi obično materijalno suparničarstvo znači da su tužbe mogli podnijeti i odvojeno u zasebnim postupcima odnosno netko od njih kao obični suparničar što je slučaj u ovom predmetu , ako to nije želio nije je morao niti podnijeti pa tako niti ostvarivati zaštitu svoga povrijeđenog prava, tako da u nastaloj procesnoj situaciji kao u ovom slučaju bez obzira što su tužbu podnijeli istovremeno kao jednu parničnu radnju putem koje ostvaruju svako svoje pojedine zahtjeva iz istog štetnog događaja prema istom tuženiku u postupku imaju položaj samostalnih stanaka (čl. 200 ZOO-a) . Polazeći od stava da činjenična osnova tužbe određuje način ostvarenja pravne zaštite pa tako i postavljenog tužbenog zahtjeva, u konkretnoj situaciji gdje više tužitelja pojedinim tužbenim zahtjevima koji se temelje na istom štetnog događaju kao utvrđenoj činjeničnoj osnovi, protiv istog tuženika postavljaju prema njemu svaki svoje zahtjeve radi ostvarenja svojih prava, to tužitelji kao materijalni suparničari ne mogu postaviti tužbeni zahtjev na način da kao solidarni vjerovnici traže ispunjenje utužene tražbine od strane tuženika na ime pretrpljene štete na svojim parcelama jer se ne radi o jedinstvenoj tražbini (in solidium znači u cijelosti na latinski) nego mogu budući su samostalne stranke gdje u procesnom smislu ne postoji njihova međusobna stranačka uvjetovanost mogu postaviti i samostane tužbene zahtjeve u cilju ostvarenja pravne zaštite koja se odnosi na pretrpljenu štetu na njihovim parcelama. Iz navedenih razloga donošenjem odluke na način kako je to odlučeno pod toč. V izreke presude dakle dosuđujući štetu I i II tužiteljima kao materijalnim suparničarima i samostalnim strankama , a ne solidarnim vjerovnicima (primitak ispunjenja tražbine se isključuje primjenom odredbe čl. 54 ZOO-a) na način kako je to potraživano tužbenim zahtjevom (toč III u odnosu na štetu nastalu na čkbr.6123 i čkbr 6124) sud smatra da korigirajući način ostvarenja pravne zaštite I i II tužitelja kao materijalnih-običnih suparničara što oni obzirom na podnesenu tužbu u osnovi zapravo to i jesu polazeći od iznesenih

razloga donoseći odluku pod toč V izreke presude nije počinio bitnu povredu odredbi parničnog postupka na način da bi prekoračio tužbeni zahtjev iz čl. 354. st. 2. toč. 12. ZPP-a, smatrajući da se radi o intervenciji suda koja je dopuštena.

25. U odnosu na odštetnu odgovornost tuženika treba reći da se ona po ocjeni suda primjenom odredbe čl. 76. st. 2. Zakona o lovstvu (NN 99/18-127/2 dalje ZL-a) u vezi sa čl. 1063. ZOO-a temelji na objektivno utvrđenoj odgovornosti (uzročnosti) gdje se ima smatrati da divljač predstavlja opasnu stvar i da odgovornost za nastalu štetu snosi njezin vlasnik (čl. 1064 ZOO-a u vezi sa čl 76/1 ZL-a uz uvjete mogućeg oslobođenja te odgovornosti koji su propisani čl. 80 st 1 ZL-a u vezi sa čl. 1067 ZOO-a) , a kako tuženik tijekom postupka nije činjenično tvrdio a time niti dokazivao da tužitelji kao dobri gospodari nisu svoju imovinu štitili od mogućnosti nastanka štete iz čl. 78 ZL-a poduzimajući radnje iz čl. 79 navedenog Zakona (pri čemu uzgred rečeno sud ukazuje na sadržaj dopisa (list 7 spisa R1-123/2023) upućenog elektronskom poštom od strane tužitelja, tuženiku gdje ga izvještava da je štete na usjevima usprkos postavljenim repelentima koje je zadužio od tužitelja i preuzeo dana 05.05.2023 nastala i koji su repelenti kao kemijska sredstva na parcelama postavljeni odnosno zatečeni prilikom očevida (list 36-37 spisa R1-123/2023, dakle u tome pogledu poduzeo radnje iz čl. 79 st 1 toč 2 ZL-a kako bi kao dobar gospodar zaštito svoju imovinu iz čl. 78 toč 1 ZL-a), to sud utvrđuje kao nespornu činjenicu utvrđeno pitanje odštetne odgovornosti tuženika kao lovoovlaštenika i gospodara zajedničkog otvorenog lovišta (VII/107 "Bjelovar-Plavnica, list 192 spisa) iz čl. 80. st. 1. ZL-a.

26. Kod utvrđivanja odgovornosti tuženika za nastalu štetu treba reći još i to da tuženik nije predložio nikakve dokaze na okolnost utvrđenja činjenice da bi štetu na usjevima mogli počiniti i drugi papkari pa tako i koza, ovce, krave koje iznosi u svojem prigovoru budući je konkretno područje u neposrednoj blizini seoskih domaćinstava, prvo iz razloga što je navedeni protudokaz na okolnost utvrđenja navedene činjenice trebao predložiti u postupku osiguranja dokaza a ne sada jer se stanje stvari moglo izmijeniti, a drugo iz priložene fotodokumentacije (11-14 lista spisa R1-123/2023) ne može se potvrditi istinitost teze tuženika koja se iznosi u navedenom pogledu da bi se u blizini predmetnih parcela nalazila seoska domaćinstva zbog čega takva tvrdnja tuženika kao iznesena teza ostaje nedokazana i na razini špekulacije odnosno pretpostavljanja i nagađanja bez čvrstih dokaza, nego je (ne)osnovanost prigovora u tome dijelu tuženika ocjenjen od strane suda temeljem drugih dostupnih materijalnih dokaza (priložena fotodokumentacija , list 11-14, 68-70 spisa R1-123/23) iz koje se može zaključiti da ne postoji objektivno utvrđena činjenica postojanja blizine seoskih domaćinstava na utvrđenom lokalitetima nastale štete koja bi predstavljala povećani rizik nastanka mogućnosti da je šteta počinjena od ostalih papkara kao domaćih životinja (krava,. Koza, ovce..), a ne od divljih svinja, zbog čega se objektivno utvrđuje činjenica da uzrok nastale štete na usjevima kukuruza potiče od divljih svinja koje obitavaju na području lovišta kojim gospodari tuženika, a ne od ostalih papkara kao domaćih životinja, slijedom čega se prihvaća u tome pogledu zaključak vještaka da šteta potiče od divljih svinja kao divljači (list 64-66 spisa R1-123/23) jer je isti u korelaciji sa priloženom foto-dokumentacijom (68-70 navedenog spisa).

27. U odnosu na visinu iznosa sporedne tražbine (zakonske zatezne kamate) koja se po I i II tužitelju potraživala na utuženu glavnicu tražbine kao i na trošak parničnog postupka ista je dosuđena sa pozivom na odredbu čl. 1089/2 ZOO-a i čl. 151. st. 3. ZPP-a , po čl. 1 Zakona o izmjenama o dopunama Zakona o obveznim odnosima (NN

153/23) kojim je izmijenjen čl 29 st 2 ZOO-a (kada su u pitanju ostali odnosi) i to u visini stope koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine (Referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke.), koja se stopa ima obračunati na obvezno pravne odnose kao ostale odnose (ne radi se o odnosu koji proizlazi iz trgovačkog ugovora niti iz odnosa između trgovca i osoba javnog prava) iz kojih proizlazi utužena tražbine gdje je dospijeće iste utvrđeno nakon stupanja navedene izmjene na pravnu snagu (31.12.2023 čl. 27 navedenih izmjena i dopuna, konkretno od dana donošenja presude) odnosno od dana donošenja ove presude, umjesto na način kako se ista potraživala zbog čega je u dijelu visine načina obračuna iznosa zakonske zatezne kamate koja se potraživala na utuženu glavnicu tražbine, kao i trošak postupka tužbeni zahtjev u tome dijelu valjalo odbiti te odlučiti pod toč. VII izreke presude.

28. U odnosu na odluku o parničnom trošku sud se očituje na način kako slijedi:
Kod utvrđivanja vrijednosti predmeta spora sud citira dijelove obrazloženje odluke VSRH Rev-1551/2024-2 od 25.03.2025 koja se ima primijeniti na konkretni slučaj cit:
"12. U ovoj pravnoj stvari radi se o slučaju subjektivne kumulacije u smislu odredbe čl. 37. ZPP prema kojoj odredbi ako jedna tužba protiv istog tuženika obuhvaća više zahtjeva koji se temelje na istoj činjeničnoj i pravnoj osnovi, vrijednost predmeta spora određuje se prema zbroju vrijednosti svih zahtjeva (st. 1.), a ako zahtjevi u tužbi proizlaze iz raznih osnova, ili pojedine zahtjeve ističu različiti tužitelji ili su pojedini zahtjevi istaknuti protiv različitih tuženika, vrijednost predmeta spora određuje se prema vrijednosti svakoga pojedinog zahtjeva (st. 2.).
12.1. Nadalje, prema odredbi čl. 161. st. 1. ZPP suparničari podmiruju troškove na jednake dijelove, a prema st. 2. ako postoji znatna razlika u pogledu njihova udjela u predmetu spora, sud će prema razmjeru tog udjela odrediti koliki će dio troškova nadoknaditi svaki od suparničara.
13. Slijedom navedenog, kod subjektivne kumulacije, postojanje udjela suparničara podrazumijeva da ti udjeli predstavljaju zbroj vrijednosti pojedinih zahtjeva, pa stoga kod donošenja odluke o troškovima parničnog postupka vrijednost predmeta spora treba pravilno utvrditi zbrajanjem vrijednosti zahtjeva svih tužitelja (u tom smislu i odluke ovog suda broj Rev-486/2021 od 3. siječnja 2023., Rev-2752/2011-2 od 22. rujna 2015. i dr.)…", dakle u tome smislu prema izloženom stavu VSRH u ovom predmetu treba utvrditi vrijednost predmeta spora u iznos od 992,15 Eur-a koja je istaknuta u tužbi (dakle na način da se zbroji vrijednosti svih zahtjeva istaknutih od I i II tužitelja). Sud utvrđuje činjenicu da je vođenju ovog parničnog postupka prethodilo vođenje izvan parničnog postupka u predmetu Os Bjelovar R1-123/2023 koji je kao dokaz po prijedlog tužitelja priložen na ovosudni predmet. Razmatranjem odredbe čl. 151 st 1 ZPP-a gdje troškove parničnog postupka čine troškovi nastali u tijeku ili u povodu vođenja toga postupka a polazeći od toga da se u procesnom smislu oba postupka (izvan parnični i parnični) imaju sagledati kao jedna cjelina o zahtjevu za naknadu troškova izvan parničnog postupka raspravljeno je zajedno sa troškovima nastalim u ovom parničnom postupku. Primjena navedene odredbe u skladu je i sa tumačenjem odredbe čl. 32 st 2 Zakona o izvan parničnom postupku (NN 59/93 dalje ZIPP) koji Zakon je stupio na pravnu snagu 10.06.2023 dakle bio na snazi u trenutku

kada su podnošenjem prijedloga za osiguranje dana 15.09.2023 u ovom postupku tužitelji kao predlagatelji pokrenuli izvan parnični postupak u predmetu Os Bjelovar broj R1-123/23, a koja odredba propisuje da se u postupcima (opaska suda misli se na izvan parnične postupke) u kojima su sudjelovale osobe sa suprotnim interesima (što nije sporno obzirom na suprotne interese ranije predlagatelja (sada u ovom postupku I i II tužitelja i ranije protustranke (sada u ovom postupku tuženika) sud će o naknadi troškova odlučiti uz odgovarajuću primjenu zakona kojim se uređuje parnični postupak osim ako drugačije ne bi nalagali razlozi pravičnosti.

29. Odluka o naknadi troška temelji se na čl. 154 st 2 ZPP-a , te je trošak odmjeren prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine“ br. 138/23, dalje OT-a) uz primjenu tbr 52 u vezi sa tbr 54 OT-a. Tužiteljima je na ime naknade imovinske štete koju im je nastala na usjevima kukuruza dosuđen ukupan iznos od 774,82 Eur-a, a koji iznos se stavlja u omjer s ukupno zatraženim iznosom od 992,15 eur-a pa proizlazi da su tužitelji sa visinom zahtjeva uspjeli sa 78,10% dok sa osnovom tužbe nisu uspjeli u cijelosti sa 100% nego također po ocjeni ovog suda također sa 78,10 % (zbog promašene pasivne legitimacije nisu dokazali osnovanost i visinu nastale štete koja se potražuje na usjevima kukuruza koja je nastala na parcelama čkbr.133 i 137 iz zk.ul.br 1047 k.o. Nove-Plavnice-Hrgovljani) slijedom čega se ukupni uspjeh I i II tužitelja u postupku ima cijeniti 78,10% osnov+78,10%visina=156,20 : 2=78,10%), a tuženika za 21,90% pa je od postotka tužitelja (78,10%) koji su kao stranke u većem postotku uspjeli u parnici valjalo oduzeti postotka uspješnosti tuženika koji je u manjem postotku uspio u parnici (78,10-21,90%) te utvrditi ukupan postotak uspješnosti I i II tužitelja u postupku od 56,20%. Tužiteljima (Dejanović, Mirosavljević) je u postupku R1-123/23 Os Bjelovar nastao slijedeći trošak:
-trošak sastava prijedloga za osiguranje dokaza u iznosu od 110,00 Eur-a po tbr 16 st 1 toč 3 u vezi sa čl. 40 st 1 Ot-a(list 1-2 spisa R1-123/23) jer se radi o neprocjenjivom predmetu
-trošak sastav podneska od 3.10.2023 (list 20 spisa R1-123/23) u iznosu od 27,50 eur-a po tbr 16/4 (ostali podnesak) u vezi sa tbr 40/1 Ot-a
-trošak zastupanja na ročištu (ostali predmeti) od 19.10.2023 u iznosu od 110,00 Eur-a- po tbr 17 u vezi sa tbr 16 i tbr 40/1 Ot-a
-trošak sastava podneska od 29.01.2024 (list 60 spisa R1-123/23) u iznosu od 27,50 Eur-a po tbr 16/4 Ot-a (ostali podnesak) u vezi sa tbr 40/1 Ot-a
-trošak sastava podneska od 21.02.2024 (list 77 spisa R1-123/23) u iznosu od 27,50 Eur-a po tbr 16/4 OT-a (ostali podnesak) u vezi sa tbr 40/1 Ot-a na koji iznos od 302,50 Eur-a (110,00+110,00+27,50+27,50+27,50) je dosuđen trošak Pdv-a od 25% (75,63 eur-a) ili ukupno iznos od 378,13 eur-a što uvećano za trošak sudske pristojbe plaćene na prijedlog za osiguranje dokaza u iznosu od 6,64 Eur-a po tbr 4 st 1 Uredbe o tarifi sudskih pristojbi (NN 37/23) u vezi sa čl, 7 st 1 Zakona o sudskim pristojbama (NN 118/18., 51/23 dalje ZOSP-a, uplata prileži na listu 15 i ista takva uplata na listu 16 spisa R1-123/23) a koja je plaćana u polovici iznosa njezine pune vrijednosti jer je plaćena prilikom podnošenjem prijedloga sudu u elektronskom obliku, čini iznos od 384,77 eur-a odnosno proporcionalno postignutom uspjehu u postupku od 56,20% iznos od 216,24 Eur-a na koji iznos je pribrojen u cijelosti uplaćen i iskorišten trošak predujma od 800,00 Eur-a (list 219 spisa) plaćen po I i II tužiteljima odnosno predlagateljima u postupku osiguranja R1-123/23 ili sve ukupno iznos od 1.016,24 Eur-a (216,24+800,00).

30.U odnosu na trošak parničnog postupka primjenom tbr 52 u vezi sa tbr 54 Ot-a I i II ((VSP 992,15 eur-a) tužiteljima je kao osnovan i opravdan trošak potreban radi uspješnog vođenja ovog postupka priznati trošak:
- sastava tužbe u iznosu od 165,00 Eur-a po tbr 7/1 u vezi sa tbr 40/1 OT-a
-trošak sastava podneska od 4.12.2025 (51-43) u iznosu od 165,00 Eur-a po tbr 8/1 u vezi sa tbr 40/1 OT-a
-trošak pristupa na ročište od 29.01.2026 (56-59) u iznosu od 165,00 Eur-a po tbr 9/1 u vezi sa tbr 40/1 Ot-a
-trošak sastava podneska od 12.02.2026 (63-64) u iznosu od 165,00 Eur-a po tbr 8/1 u vezi sa tbr 40/1 OT-a
-trošak pristupa na ročište od 10.03.,2026 (183-184) u iznosu od 165,00 Eur-a po tbr 9/1 u vezi sa tbr. 40 st 1 OT-a
-trošak pristupa na ročište od 26.10.,2026 u iznosu od 165,00 Eur–a po tbr 9/1 u vezi sa tbr 40/1 Ot-a
-trošak sastava podneska od 18.06.2026 (208) u iznosu od 165,00 Eur-a po tbr 9/1 u vezi sa tbr 40/1 Ot-a
-trošak plaćene pristojbe na tužbu u iznosu od 19,91 Eur-a (provjera izvršena u sustavu e-spisa) po Tbr 1/1 tarife sudskih pristojbi (NN 37/23) važeće u vrijeme nastanka obveze plaćanje iste (čl. 4 toč 1 ZOSP-a) plaćene u polovici iznosa njezine pune vrijednosti sve po čl. 7 st 1 ZOSP-a prilikom podnošenja tužbe u elektronskom obliku, kao i trošak pristojbe koji se potražuje u iznosu od 39,82 Eur-a na ovu presudu koje je dosuđena u granici istaknutog zahtjeva stranke budući je u međuvremenu dana 1.lipnja 2026 na pravnu snagu stupila Uredba o tarifi sudskih pristojbi (NN 50/26) koja je dosuđena temeljem tbr 2/1 iste što čini sve ukupno iznos od 1.214,73 Eur-a, a proporcionalno postignutom uspjehu u postupku od 56,20% predstavlja iznos od 682,68 Eur-a na koji iznos je u cijelosti pribrojen iznos od 300,00 Eur-a koji je iskorišten u cijelosti na ime troškova geodetskog vještačenja po sudskom vještaku dip. ing geodezije Robertu Kišu ili ukupno iznos od 982,68 Eur-a , odnosno sve ukupno iznos od 982,68+1.016,24 =1.998,92 Eur-a, koji je dosuđen toč. VIII izreke rješenja uz dosudu zatezna kamate na isti od dana donošenja presude (28.10.2026) po zahtjevu tužitelja temeljem čl. 151 st 3 ZPP-a. Naime, u slučaju kada je tužitelj djelomično uspio u sporu u kojem je tuženik osporavao osnovu i visinu tužbenog zahtjeva, a zbog čega je bilo potrebno provesti vještačenje za koje je tužitelj prethodno snosio troškove, tužitelju se takvi troškovi trebaju priznati u cijelosti bez obzira na visinu dosuđenog iznosa (isto tako je navedeno u odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 15. listopada 2024., poslovni broj: Rev-1312/2024-2). U razlici od zatraženog (3.579,26 eur-a) do dosuđenog iznosa od 1.998,92 Eur-a sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom na isti od dana donošenja presude do isplate zahtjev za naknadu troška tužitelja valjalo je odbiti kao ne osnovan te odlučiti pod toč. IX izreke rješenja.

31. U odnosu na postavljeni zahtjev punomoćnika I i II tužitelja odvjetnika Dalibora Divića iz Bjelovara postavljenog temeljem čl. 11. st. 1. u vezi sa st. 4. Zakona o sudovima (NN 28/13-36/24) sud se očituje na način kako slijedi:
-po utvrđenju ovog suda udaljenost na relaciji od Bjelovara do Virovitice i nazad do Bjelovara u normalnim uvjetima prometa na cesti po ocjeni ovog suda ne može biti uzrokom odsutnosti odvjetnika iz ureda zbog putovanja javnim prijevozom u vremenu duljem od tri sata budući udaljenost između navedenih gradova u jednom smjeru iznosi 65,24 km (činjenica utvrđena izvršenim uvidom na stranici Udaljenost.com). Nadalje tužitelj nije ničim dokumentirao a time niti dokazao činjenicu da duljina trajanja vožnje cestovnim prijevozom na relaciji Bjelovar-Virovitica-Bjelovar javnim linijskim

autobusnim prijevozom ili hrvatskim željeznicama vremenski traje u jednom smjeru dulje od 1 h 30 min, i toliko u povratku odnosno da ukupna vožnja traje više od 3 h, zbog čega sud nalazi utvrđenom činjenicu da nisu ispunjeni uvjeti iz čl. 11. st. 4. Zakona o sudovima (NN 28/13-36/24) da se punomoćniku tužitelja prizna trošak javnog prijevoza u visini od 16,60 eur-a (koji iznos nije dokazan dostavljenim cjenikom voznih karata), kao i pravo na naknadu troška za izbivanje iz pisarnice(150,00 eur-a) što čini zakonsku pretpostavku da bi se punomoćniku iz reda odvjetnika na teret RH mogla priznati naknada za odsutnost iz ureda i troška puta po tbr 50/3 u vezi sa tbr 39 OT-a (Rev-442/25-od 6. svibnja 2025.) zbog čega je u tome dijelu zahtjev za naknadu troška odbijen te je odlučeno pod toč. X izreke rješenja.

U Virovitici 28. listopada 2026.

Sudac:
Arsen Vanek

Dokument je elektronički potpisan:
Arsen Vanek
Vrijeme potpisivanja:
28-10-2026
08:49:22

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U VIROVITICI
2.5.4.97=#0C1156415448522D343739373434353393138
OU=Signature
S=Vanek
G=Arsen
CN=Arsen Vanek

NAPUTAK O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove presude dopuštena je žalba nadležnom Županijskom sudu u roku od 15 dana od primitka prijepisa presude. Žalba se podnosi u tri istovjetna primjerka, putem ovog suda. Temeljem čl. 467. st. 1. ZPP-a presuda u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toga zakona osim povrede iz čl. 354. st. 2. toč. 3. navedenog zakona, te zbog pogrešne primjene materijalnoga prava.

Dostaviti:
1. Tužitelj-po punomoćniku Daliboru Diviću, odvjetniku iz Bjelovara
2. Tuženik-po punomoćniku Hrvoju Čačiću, odvjetniku iz Bjelovara
3. RH –po ODO Građansko-upravni odjel u Virovitici

Broj zapisa: **9-3088f-4780f**

Kontrolni broj: **04b83-ab457-0d88c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Arsen Vanek, O=OPĆINSKI SUD U VIROVITICI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Virovitici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.